

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1904. január 28

Csütörtök.

XXIII. évfolyam. 8. szám.

Felélős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdája küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petisorsért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyílttér sora 30 fillér.
A hirdetések díja előre fizetendő.

Nemzeti feladat.

(M—d.) Ha a Haza védelmében szükség nélkül esik el valaki, mint ahogy az ellenzék elesni készül — feltéve, hogy előre tudva kereste a halált: inkább fanatikus bolondnak, mint jó hazafinak mondják.

Ha erejét mások izgatásával emésztő tűz élesztésére, haszon, avagy a haszon kilátása nélkül pazarolja — mint ahogy ezt az ellenzék teszi: — ismét csak megtevédt embernek lehet nevezni, aki — bár jót akar, nem tudja megválasztani tervéhez sem az időt, sem az alkalmat, sem az eszközöket. Így állván a dolgok, a mai ellenzék lemondott arról, hogy közjogilag szükségesnek ítéljék, s mert inkább a merő vak ellenség, mint nemzeti öntudattal teli böles ellenzék benyomását teszi az elfogulatlan szemléletre, nem sokára elérheti, amit akar, hogy megfossa a nemzet a debachálás alkalmától. Van az államnak mire költse pénzét; ellenséges zsoldosokra miért vesztegetné?

Megtévedtek. Nem képesek mérlegelni azokat az állami szempontokat, melyek minden irányban való békés kibontakozásra vezetnek.

Minő kár, hogy Magyarországon ily megtévedt emberek vállalkozhatnak honfitüz élesztésére, akik, bár maguk mögött hiszik a „forrongó nemzetet”, nem számolnak azzal, hogy egy esetleges szélvihar mily rémitővé fokozhatja tüzijátékukat, mily mélységes sebet égethetnek a harcosok tüzeiből imént menekült magyar nemzeten, amelyen ráadásul bel- és kül-ellenségek is egyformán agyarkodnak.

Az, hogy egyesek kilépnek a pártból s halásznak a zavarosban, avagy némaságra kárhózzottan nézik a kisebbség pokoli aknamunkáját — amint éppen tetszik — nem menti őket, de nem fokozza dicsőségüket sem, mert a pártbontás e klasszikus példájával akkor segítik elő a veszedelmet, mikor az erők tömörítésével, a gondolkodás és cselekedet helyes irányításával kell vitézkedni a béke művén, ami egyedül használhat e meggyötört hazának.

Meggyötört hazának — igen, hogy a munkás nemzet egyedei fennakadás nélkül kamatoztassák erejüket s napi munkájuk árán gyűjtsék az anyagi függetlenség biztosítékait; hogy minden társadalmi intézmény gyarapuljon, fejlődjék a kultúra; hogy a kormány minden irányban kifejttesse erejét a nemzet javára, beállítsa a katonai vívmányként emlegetett reformo-

kat; hogy a törvényhozás visszatérjen eredeti hivatásához s megalkossa azokat a modern törvényeket, melyek nélkül kiesünk a civilizált nemzetek sorából; hogy . . . nyaka szakadjon a zoltánkodásnak, a publicista ne méregbe mártsa toltát, hanem tudásával gyarapodást segítsen, a pap prédikáljon, a csizmadia térjen a kaptafához és ne politizáljon.

Szóval nézzük, amiből élünk.

Élni, éltetni és gyarapodni: ez a nemzeti feladat!

Lengyel Zoltán a plakátokon. A mentelmi bizottság javaslata alapján a Ház többsége Lengyel Zoltán képviselőt jegyzőkönyvi megrovásban részesítette és ennek a hivatalos lapban és Lengyel Zoltán kerületében falragaszok útján való publikálását határozta el. A képviselőház erre vonatkozó határozata most van végrehajtás alatt s a hivatalos lap keddi száma a következőket hozza: „Közlöny a képviselőház 1904. évi január hónap 22-ikén tartott 382. ülésének jegyzőkönyvéből. 4087. Maróthi László, a mentelmi bizottság elnöke bemutatta Lengyel Zoltánnak a képviselőház által a f. évi január hónap 21-én tartott 381. ülésében 4081. szám alatt hozott határozat folytán a házszabályok 22. és 255. sz. szakaszai alapján javaslatot tétel céljából a mentelmi bizottság elő utasított mentelmi ügyére vonatkozó bizottsági javaslatot, mely szerint Lengyel Zoltán országgyűlési képviselő azért, mert az 1904. évi január 21-én tartott országos ülésén ismételtén a házszabályok rendelkezésébe ütköző engedetlen magatartást tanúsított jegyzőkönyvi megrovásban részesítették és ez a hivatalos lapban és Lengyel Zoltán választókerületében falragaszok útján közzétételük. A Ház a mentelmi bizottság javaslatát vita nélkül, felállítás és ülve maradás útján megejtett szavazással elfogadva, elhatározta, hogy Lengyel Zoltán országgyűlési képviselőt a fentebb említett okból jegyzőkönyvi megrovásban részesíti s egyúttal e megrovásnak a hivatalos lapban, valamint a nevezett képviselő választókerületében falragaszok útján leendő közzétételét elrendeli.”

Bizalom Sebess Dénesnek. Marosvásárhelyről jelentik: A város első választókerületének polgársága vasárnap népgyűlést tartott, melyen egyhangú lelkesedéssel bizalmat szavaztak Sebess Dénesnek, a kerület országgyűlési képviselőjének a parlamenti helyzettel szemben tanúsított magatartásáért és azért, hogy — szemben Marosvásárhely másik képviselőjével — Kossuth Ferenc zászlaja mellett máig is hűen kitartott.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház jan. 28-án az újoncjavaslatnál az első felszólaló Polónyi Géza volt, aki kifejtette a függetlenségi 48-as párt álláspontját, kijelentve, hogy az obstrukció káros voltánál fogva a Kossuth-párt az adott szava szentségénél fogva egyáltalán nem támogatja ezután sem.

Utánna Lengyel Zoltán beszélt személyes kérdésben.

Gróf Tisza István azt a kijelentést tette erre, hogy nem reflektál Lengyel Zoltán zagya beszédjére. Miután még Eitner Zsigmond beszélt a javaslat ellen, áttértek az interpellációkra.

Gr. Zichy Aladár a gyülekezési jog korlátozása tárgyában interpellált.

Gr. Tisza István miniszterelnök azonnal válaszolt és kijelentette, hogy a gyülekezési jogot nem korlátozza, csakis ott, a hol a közbiztonságot és közérdeket veszélyeztetve látja.

Ezzel az ülés véget ért.

A hétfői ülést a néppárt és Polónyi foglalta le. A néppártiak beszéltek.

Molnár János apát volt az első szónok, aki egy évig tartó betegsége után ma szólalt fel először a Házban. Nincs megelégedve sem a kormánnyal, sem az eddigi küzdelemmel, mert addig egyikkel sem békül meg, míg csak a teljes nemzeti vívmányokat meg nem hozzák. A javaslatot természetesen nem fogadta el. Pártja zajosan megéljenzte.

Utána Bedőházy János beszélt, aki a napokban lépett ki a Kossuth-párt passzivitásából s a küzdő ellenzékhez csatlakozott. Az obstrukciót igyekezett igazolni.

Végül Zboray Miklós a néppárt tagja polemizált Polónyi Gézával.

Miután az idő annyira előrehaladt, hogy abból a tanácskozás folytatására semmi s jutott Jakabffy alelnök 3 órakor az ülést bezárta.

Választók kötelessége és hatalma.

Miután a pártok közt az 1899. évben létesült elégtelen megállapodásokból, mikor is a házszabályok reformjáról volt szó, igazi orvoslás nem jött létre; miután a pártközi békét elég naiv módon öröknek tartották és miután egyes, a Ház méltóságát sértő képviselők esetleg szükségessé váló megrendszabályozására büntető sanetiót nem teremtettek: a mentelmi bizottság kénytelen volt Lengyel Zoltán képviselő kizárásától eltekinteni és a nevezett képviselő jegyzőkönyvi megrovásával s e megrovásnak választókerületében leendő közzétételével megelégedni.

E megrovás fontossága túlterjed a parlamenten; a parlamentarizmus gyökereihez fordul az, melyekből a parlamentarizmusnak a táplálékot és a gyógyulást kell nyernie: magukhoz a választókhoz fordul az. Mert ezt jelenti a megrovásnak az illető képviselő választókerületében való közzététele.

Ennek persze nem szabad a választókra nézve csak holmi pikáns újságnak lenni; a választóknak nem szabad, ha hazafias érzésük elég eleven, az egyszerű tudomásul vétellel beérniük, hanem e saját maguktartásával sanctionálniuk kell a mentelmi bizottság eljárását. A választóknak gyűlést kellene tartaniuk és képviselőjüknek, ki annyira megsértette mandátuma méltóságát, ki oly kevéssé képes felfogni, hogy a parlamentben választóinak érdekeit, mindezeket azonban a nemzeti gondolat méltóságát kell képviselni; — helytelenítésüket kellene kifejezniük magatartásáért; emlékeztetniük kellene őt, hogy nem mutatta magát bizalmukra méltónak.

Csak a választók köréből, csak magából a nemzetből fakadhat a parlamenti helyzet gyógyulása, csak így lesz a gyógyulás gyors és alapos. Már tudjuk, melyek a személyek, melyek a szándékok, melyek az obstrukció mögött állnak: Magyar

ország nemzeti életét nemzeti igazság által akarják meghamisítani. Ez ellen minden jó magyarnak kötelessége teljes hatalommal védekezni és a választóknak elég hatalmuk van hozzá.

A tőke és a munka.

A mióta megszületett a munkás-kérdés, egyik megoldásra váró problémája a társadalmi kérdéseknek, hogy minő joga van a munkának a tőkével szemben, vagyis, hogy minő részesedési joga van a munkának a tőke által elérhető vállalati nyereségből.

E kérdés körül két merőben ellentétes álláspont küzd egymással szemben, a mely még hosszasan ideig keresztül kiegyenlített marad, de mihelyt e két álláspont, vagyis a tőke és a munka közötti viszony rendezve lesz, ez által megoldást nyer a szociális kérdések tulnyomó része is.

Lássuk tehát e kérdés körüli két ellentétes álláspontot.

A tőke embere azt mondja: Én adom a tőkét, mely nélkül minden vállalkozás lehetetlen; adom az értelmet, mely felvirágoztatja a vállalatot és bitorozom a kockázatot, — minél fogva a vállalati nyereség az enyém kell legyen.

A munka embere ellenben azt mondja: Én dolgozom, én termelék, munka nélkül nincs termelés, a nélkül a tőke inaktív, tehát az enyém kell legyen a termelési haszon, mely a munkának a hozadéka.

E két ellentétes álláspontot kell tehát egymáshoz közelebb hozni — és pedig békés uton, hogy a társadalmi problémák eme — talán legnagyobbika, helyes megoldást nyerjen.

El kell ismerni a munka követelésének jogosságát a termelési viszonyok mérlegelésével, a nélkül, hogy a tőkén sérelem ejtessék, a mi pedig csupán a munkabér-rendszer körében oldható meg.

Viszont a tőke jogain sem lehet csorbát ejteni, mert tagadhatatlan, hogy a vállalatoknál a legnagyobb szerepe a tőkének van, mely nélkül számot tevő nyereség nem is képzelhető.

Azok a törekvések tehát, melyek úgy a magánosok, mint társadalom és államok részéről e téren felmerültek, mind, mind azt igazolják, hogy a tőke és munka közötti jogviszony kérdésével előbb-utóbb számot kell vetni, meg kell oldani.

Ez pedig csak úgy lehetséges, ha mindkét álláspont enged a maga merev követeléseiből és a célszerűség és igazság, valamint méltányosság alap-

elveinél fogva közelednek egymáshoz, vagyis, ha a két álláspont követői kölcsönösen elismerik — miként ez tényleg így is van, — hogy minden növekedés, vagyis nyereség a tőkének és munkának közös hozadéka, tehát a nyereségből a tőkének és munkának is kell osztozkodnia.

Hogy aztán minő legyen ez az osztozkodás, az az általános viszonyok helyes mérlegelése alapján döntendő el és pedig előleges megállapodás alapján szerződésileg biztosított munkabér mellett, a vállalati haszonnak megfelelő nyereség részesedésnek, munkabér pótlék címen való kikötése mellett.

Az általános viszonyok, minők a váratlan politikai és közgazdasági események, béke vagy háború, jó, vagy rossz termés, állami és törvényhatósági intézkedések, technikai találmányok, tarifa kedvezések, váratlan ármozgalmak stb. azok a körülmények, melyek az üzem jövedelmezőségét befolyásolják.

Ezekkel megküzdeni egyedül csak a tőke képes. Tehát a tőkének ez előnyét el kell ismerje a munka s ehhez képest a vállalati nyereségből részesedési jogát sem vitathatja el.

Viszont munka nélkül bármekkora lehet a tőke, mert nincs, a mi a termelést elősegítse, a mi a termelési hasznot előteremtse és ezért kell, hogy a tőke is elismerje a munkának a nyereségből osztozkodási jogát.

Ezért kell, hogy a tőke munkabérpóték címen a munkásoknak tartalékalapot gyűjtsön, melyből a munkások az általános viszonyok kedvezőtlen alakulási esetére a későbbi vállalkozások céljaira megtartsa.

A tőke és munka közötti viszony rendezése tehát nem csak nagyfontosságú, hanem egyúttal igen nehezen megoldható kérdés lévén, induljon ki bárholonnan a megoldást lehetővé tévő terv, mely gyakorlatilag megoldhatónak ígérkezik, az mindenesetre a legnagyobb társadalmi problémák egyikét, a tőke és munka közötti viszonyt kell rendezze s ezzel kapcsolatban szünetelt meg a bérhársakat.

(M—d)

Vidéki levél.

Bereck, jan. 25.

A „Berecki Olvasókör“ folyó hó 23-án egy estélyt rendezett. Régen nem volt oly számos és szép közönség a nagy vendéglő ócska falai között, mint ez estélyen. Hat meg is érdemelte.

Óh, a gyáva... a gyáva! Hogy így megcsalt! Engem, aki mindenemet feláldoztam érte!... mindent! mindent!... még az atyám ősz haját is!... Még nővérem ártatlanságát is! Óh, én Istenem! Istenem! Istenem!

(Zokogás; párnák repülnek; zsebkendők szakadnak; a művész népést csinál.)

E pillanatban halkan nyílik az ajtó; egy fiatal, fölöttébb divatosan öltözött fiatal ember lép be mosolygól az ajkán; nagy csokrot tart a kezében és ekkora heves fájdalom láttára megáll, mintha kővé meredt volna.

A nagy művész: (pici, ideges lábával és dübörgő könyökével a diványt veri.)

A nyomorult!... Engem, engem elárult!... Ó! Ó! (nyomozgatásból kiabál) Ó árult el engem!

A fiatal ember: (aki a legnagyobb mértékben izgott, kiejti kezéből a csokrot és a nagy művész lábai elé veti magát.) Mit mond? De hiszen én nem is igaz! Szívecském, vajjon ki mondta ezt önnek? (Meg akarja ölelni a kétségbeesett művészt, aki őt azonban visszaszítja.)

A nagy művész: Ne, ne, hagyjon békében!... Nem hiszek én több esküjében!... Ah, minék is hittem én önnek eddig, gróf ur?

A fiatal ember: (csodálkozva) De hiszen én nem is vagyok gróf! (nyugtalanul) Vagy talán megcsal? (kényszeríti a művészt, hogy ránézzen.) Nos édesem, feleljen hát... Miért nevez engem...

A nagy művész: (aki tétovázó szemmel ránézett, hirtelenül harsogó kacagásba kezd, melyet a tébolyda egyik zárkájában hallott és eltanult.) Ah, most még szemrehányásokat is tesz!... Gyanu! Megvetés!... És én azt hitte, hogy én ezt tudtam?

A város egész értelmisége sorompóba állott, hogy megmutassa azt, miszerint nem pusztá frázis az, hogy „Bereck védőbástyája“ a magyar nemzeti eszmének.

A „Berecki E. M. K. E. daloskör“, Bogdán Mariska, Fintáné Nagy Jozefin és Lupán Mihály, Szánthó Károly lemhenyi körjegyző, e lapoknak is kitűnő munkatársa, Kónya Juliska és Propper Irénke, ez az a gárda, a melyre büszkék vagyunk. Lehet, hogy szerénységtelenségnek tűnik fel, de dicsekedünk, mert dicsekednünk kell. Mert mi magunkból tellett ki minden, nem kértünk és nem hoztunk idegenből senki hírneves primadonnát, vagy táneművészt, és mégis az ócska falak nem győzték vi-szhangozni a sok tapsot.

Köszönetet és hálát érdemel minden egyes szereplő. Ezekon felül köszönet és hála illeti azokat is, a kik — felfogva a „Berecki Olvasókör“ hazafias misszióját — felülfizetéssel járultak az estélyi jövedelméhez. Ime ezeknek a névsora: Dr. Neumann Ármán, a mi képviselőnk 10 kor., Diósi Ignác és fia Lajos berecki fakereskedők 10 kor., Dimián Szpiridon gör. kel. főesperes 2 kor. 80 fill., Dr. Tóth Samu 1 kor. 60 fill., Orbán János 2 kor. 50 fill., Komlósi Károly 2 kor. 50 fill., Khe Bogdán 20 f., Borbáth Béla sepsiszentgyörgyi árvaházi tanító 60 fill., Fejér Sándor 20 fill., Szőrcsói Gábor jegyző 1 kor. 80 fill., Szabasi György 10 fill., Klára István 10 fill., Bagoly András 80 fill., Dimény Gyula 80 fill., Kosztolovszky 40 fill., Szőcs Géza 80 fill., Horváth, Lajos 80 fill., Zöldág József 60 fill., Szánthó Károly 50 fill., Kaufmann Ferenc 1 kor., Finta János 10 fill., Hankó János 50 fill., Pap János 50 fill., Kovács Ferenc 20 fill., Kerekes János 50 fill., Deutsch 2 kor. A bevétel volt 125 kor. 70 fill., kiadás 63 kor. 86 fill., tiszta jövedelem 61 kor. 84 fill. Ez összeggel újból gyarapodott anyagiakban a hazafias célu egyesület. Köszönet és hála mindazoknak, kik ez eredményt elérni segítettek.

Dr.

NAPI HIREK.

— Halálozás. Mely részvétellel vesszük a szomorú hírt, hogy Molnár József, a csikszeredai kerület országgyűlési képviselője jan. 24-én ötvennégy éves korában meghalt. Halálának híre mindenütt, ahol ismerték, őszinte, igaz részvételt kelt. Rokonszenves, szeretetreméltó egyénisége csak barátokat teremtett számára s ezek most fájdalommal értesül-

(busan) Nem, nem!... Es mivel én így akarta... (megragad egy kis üveget, mely az asztalon áll és panaszos hangon mondja): Isten veled, te, akit oly forrón szerettem!... Látogassa meg néha-néha a siromat!... (ajkára illeszti az üveget.)

A fiatal ember: (üjeden tépi ki kezéből az üveget és a kandallóba dobja, ahol darabokra törik.) Nem, nem, te nem leszel szesz öngyilkos... Nem akarom... szeretlek! szeretlek!

A nagy művész: (kezével végigsimítja homlokát.) Mi? Ah, én az?... Ah, nagy ravaszág, amit én itt művelt... Most Jusztinát ismét a gyógyszerárba kell küldenem.

A fiatal ember: (aki alig bír lélegzethez jutni.) Hogy mérget hozzon? Soha!

A nagy művész: (vállát vonva) Ostobaság! Ön bizonyára megbolondult. Hisz' amiből élni akartam, az rekedség ellen való orvosság volt!

A fiatal ember: (hüledve) De akkor... mit beszélt, mikor beléle inni akart?

A nagy művész: (nyugodtan) Én új szerepem nagy jelenetét próbáltam!

A fiatal ember: (törülgeti homlokát) Ostobaság! Tehát erre a jelenetre toppantam be én?! (csodálkozva.) Önnek gazán nagy tehetsége van!

A nagy művész: (egykedvűen) Nemde?

A fiatal ember: Ha tudná, milyen büszke vagyok rá, hogy én engem szeret!

A nagy művész: (a diványra ül és oly testtartásba vágja magát, aminőben oly nagyon szereti magát lefényképeztetni.) De én azért bizonyára ismét szeret engem! Nemde? (kacérán) Mondja ezt nekem; itt, jőjjön egészen közel hozzám! (A fiatal ember a művész oldalán akar helyet foglalni, de ő visszatartóztatja és nagyon bájos, de cseppet sem

I R T A.

A nagy művész.

— Irta: Léon Xanrof. — Fordította: Koch Sándor.

Dicsőségét hirdeti mindaz, ami őt körülveszi: márványból, bronzból, agyagból, vert ezüsből készült szobrai; vászonra, fára, elefántonra, selyemre, porcellánra festett arcképei; szalagokkal ékesített virágos kosarak, aranyozott papirosból font koszorúi; guttap-rehaból mintázott pálmák ellátva szallagokkal, melyeken aranybetűkből kirakott dátumok olvashatók, könyvek, melyeknek ajánlásai a csillagokhoz, az istennőkhöz, a földérekhez, muzsákhoz hasonlítják őt; minden országokból való újságok mindenféle színű ceruzával alá húzott cikkekkkel, mely cikkeiben az interjúvölók lírai ömlengéssel írják az ő lángelméjéről, az ő szépségéről, az ő hangjáról, az ő hajjáról, az ő majmáról, az ő utazásairól, az ő irodalmi munkásságáról, az ő ruháiról és így tovább.

A művész érzéketlen minden hízlegés iránt, nem törődik az őt körülvevő fényvel és pompával, ott hever egy nagy, puha divánon, hajlékony teste úgy forgolódik és rángatózik azon a diványon, mint egy kígyóé, mely a gyomrát elrontotta; ideges, lázas kezét hajába mélyezgeti; a párnákat dübörgve széljel dobálja; egy kis, illatos csipke zsebkendőt időközönként szálakra tépetget, mintha tést csinálna. Egy rakás ilyen fajta kendő különben ott fekszik egy mellette álló asztalkán összetépett céljára odakészítve. Remegő ajkán néha-néha összefüggőstelen szavak jönnek ki, melyeket göresös zokogás szakít félbe.

nek gyászos elhunytáról. A képviselőház s az országgyűlési szabadelvű pártkör, amelyet a halálesetről táviratilag értesítettek, kitűzték a gyászlobogót. A temetés, amelyre több képviselő leutazott Csíkszeredára, jan. 26-án volt óriási részvétellel. Molnár József 1849-ben Csíkszeredán született. Befejtve középiskoláit Brassóban és Csík-Somlyón, a jogi pályára lépett s miután a budapesti törvényszéknél volt gyakorlaton egy ideig, ügyvédi irodát nyitott. Majd nőül vett a Nemzeti Színház egykori ünnepelt művésznőjét, Kocsisovszky Borost, 1885-ben Csíkszeredán telepedett meg s ügyvédi teendői mellett élénk részt vett a közéletben. 1887-ben függetlenségi és 48-as párti programmal választott meg képviselővé; az 1892-iki választások alkalmával már mint a 48-as (Ugron-féle) párt tagja választott meg ugyancsak Csíkszeredán. Az 1896-iki és 1901-iki választások óta szabadelvű párttal képviselte Csíkszeredát. Áldás poraira.

— **Biró Lajos**, lapunk közkezdveltségű, kitűnő régi belső munkatársa, főgimnáziumunk egyik legrokonszenvesebb ifjú tanára, a kolozsvári kir. tudományegyetemen f. hó 25-én tette le a középiskolai tanári szakvizsgálatot kiváló sikerrel. Szívvel örvendünk, hogy székely főgimnáziumunk jelesen képzett tanárainak gazdag száma egygyel újból növekedett s ezért egy a székely ifjúság nevelésére hivatott intézetünknek, mint buzgó és lelkes belső munkatársunknak őszintén gratulálunk.

— **Új templom Oroszfaluban.** Régi vágya meggye teljességbe Oroszfalu kis község nagyszámú római kath. híveinek. Míg a 72 lelket tevő ref. hívek már régóta bírnak egy esinos templommal, a katolikusok, — pedig számuk jóval nagyobb, lévén ők 351-on, — nem rendelkeztek templommal s a legnagyobb hidegben is Kézdivásárhely káptárába kellett jönniök, ha szent misét akartak hallgatni. Most e nagy hiányon segítve lesz; igaz, hogy egyelőre csak szerény alakban, de mégis lesz egy kis kápolnájuk, hol bár minden második vasárnapon misét hallgathatnak. A község ugyanis új iskolát épített, a régi iskolát átengedte templomai célra, ezt most átalakítják, egy kis oltárral felszerelik, melyhez a azükséges konszekrált oltárkövet Gróf Majláth G. Károly püspök el is küldötte s ugyancsak ő méltósága engedélyt adott a kézdivásárhely-kántari k. plebánia hivatalnak arra is, hogy sátoros ünnep második napján s azonkívül minden második vasárnapon szent misét tarthassanak a kápolnáva felszentelendő helyiségben. Ezzel végre tehát teljesül az oroszfalvak régi vágya, kik most aztán egész

erővel neki fekszenek, hogy néhány év alatt egy állandó, nagyobb helyiséget, egy esinos kis templomot építhessenek az Isten dicsőségére.

— **Kaliko bál.** A kézdívásárhelyi nőegyesület húshagyókeddi kaliko bálját mint évek óta rendszeresen, ez évben is megfogja tartani a „Vigadó” nagytermében s bizonyára most is a szokott fényes sikerrel, erre gárancia a rendező bizottság névsora, mely az egyesület a társadalmi életünk legtevékenyebb s legtekintélyesebb egyéneit foglalja magában. Maga a cöl: a polgári leányiskola fontartási segélyének előteremtése is oly nemes, hogy már erre való tekintettel is hisszük, hogy a legnépesebb mulatságok egyike lesz ez a farsang egyetlen kedélyesnek ígérkező kaliko bálja, melyet e helyen is a legmeglegeb- ben ajánlunk nemesen gondolkozó közönségünk szíves jóindulatába. Kaliko jelmeznek való kretonok Ifj. Dávid István előkelő kereskedésében kaphatók.

— **A Székely Társaság.** A kézdívásárhelyi „Székely Társaság”-nak 1904. január hó 30-án, eszombaton d. u. 5 órakor a Korona-szálló emeletén lesz 42-ik összejövetele, a következő tárgysorozattal: 1. Mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Intze István elnök lemondása következtében elnökválasztás; utána: „tagválasztás”. 3. Folyó ügyek elintézése. 4. esetleges indítványok. Kézdivásárhely, 1904. jan. hó 26. Rákosi József gazda.

— **Az egyetlen elite-bál Kézdivásárhelyen** e farsangon a „Kézdivásárhelyi Kereskedő-Ifjak Társulatá”-é, ez az agilis, rokonszenves ifjúság lesz. Az előkészületek javában és serényen folynak; az elegáns meghívók expedálása kezdetét vette. Különös érdekességet fog képezni az a körülmény, mint értesülünk, hogy két zenekar: a Bodor Lajkaié és a Szőke Pistié fog felváltva játszani s ekként nemes versenyre kelve, küzdeni az elsőség pálmájáért. Az egyetlen elité bált újból melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **Ipari tanfolyamok Kézdivásárhelyen.** A marosvásárhelyi iparkamara teljes ülése elhatározta, hogy a folyó évben Kézdivásárhelyen két ipari tanfolyamot fog rendezni a kereskedelmi minisztérium segélyével, u. m. egy cipészipari és egy bőrpári (timárpári) tanfolyamat. Az előintézkedések folyamatban vannak és csak városunk cipész- és timár iparosain fog mulni, ha a tanfolyamok az iparfejlesztés nagy kárára nem létesülnének.

— **Választmányi gyűlés.** A Kézdivásárhelyi és Vidékének Gazdasági-Egyesület választmánya 1904. febr. hó 2-án, Kézdivásárhelyen d. e. 10 órakor, az Árvaháznál választmányi gyűlést tart. A

gyűlésre a választmány tagjait ez uton is tisztelettel meghívjuk. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv olvasás. 3. Folyó ügyek. 4. Indítványok. Kézdivásárhely, 1904. jan. hó 26. Dr. Sinkovits Ottó, elnök. Zajzon Sándor, titkár.

— **Értekeztet a székely kiállítás ügyében.** A székely kiállítás ügyében február 2-án beható értekeztet lesz Kolozsvárt, az „Erdélyi Gazdasági Egyesület” helyiségében. Az értekeztet a kiállítás ideje, helye, célja és terjedelmének megállapítása felől fog határozni.

— **Cégváltozások.** Új cégek a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén a mult év utolsó negyedében bejegyeztetett: Ugray Lajos, fűszer, vegyes kereskedő Kézdivásárhely, Szóts Albert, mint Szóts Boldizsár örököse, vegyes kereskedő Zágón, Neuman József és Schwartz Ferenc liszt- és termény kereskedők Sepsiszentgyörgy, és a kézdívásárhelyi ipari hitelszövetkezetnél Köllönte Mózes újonnan választott igazgatósági tagnak cégjogosultságai. Cégtörlés Ifj. Málbási Kristóf ruha- és kézműáru kereskedő Kézdivásárhelyen.

— **Erdő-éges.** Tél időben szokatlan jeleaségről kell hírt adnunk. Alig az ország más részeiben gazdag hótakaró fűdi a rónát, mezőt, bécceket, nálunk a hónap még csak színét láttuk s f. hó 26-án bár borzasztó s közgazdaságilag igen káros, de ritka szép látványnak volnunk a távolból tanui. Megyénk északi felében ismeretlen gonosz kezek meggyújtották az erdőséget, melynek lángjai messze területet bevilágítottak. Szárazpatakok, Esztelnok, Kézdiszentlélek és Almás községek erdőségeit egyszerre gyújtották föl mintegy öt helyen s f. hó 26-án egész nap s késő éjjel is, sőt 27-én egész nap pusztított a tűzvész, nagy területen téve semmivé az erdőségeket. A vizsgálat foly k.

— **Egy kis kalandozás.** Három jókedvű ifjú ember vigan mulatott együtt napokon át, mit a gázi el nem fogott. Szerették volna a gondtalan életet tovább folytatni, abban a meggyőződésben élve, hogy nincs szebb a világon a vidám életnél. Ehhez azonban pénzre és ismét csak pénzre volt szükségük. Nagyon gondoltak tehát és merészet. Meglátogatták egyikük öreg rokonát, kinek a községben kis szatócs üzlete van. A szíves fogadás után kettő közülük az üzletből kiment egy kis ürüggyel az udvarra, hogy ott állítólag bizonyos dolognak eleget tegyenek, míg a harmadik azáltal bizalmas beszélgetéssel foglalta el az öreg boltos bácsi. A két pajtás az udvorról azonban a lakó szobákba tette át munkássága célpontját s ott a bácsi tulipános ládáját feltörve, abban, valamint egyéb butorokban is bár gyors, de alapos kutatást végezett, de a remélt pénzhez hozzá nem juthattak s hogy a bácsinál gyanút ne keltsenek, az ablakon át elsomfordáltak s elég bátrak voltak az utcai bejárón újból visszamenni a boltoskába, honnan harmadik beszélgető pajtásukkal együtt nagy gyorsan elillantak. A bácsi azonban nyomára jött a turpisságnak s a három vig kedélyű ifjú kalandjáról jelentést tett az előjáróságnak, a mely most folytatja a vizsgálatot.

Motorkezelői tanfolyam.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. technológiai iparmúzeum helyiségeiben lévő gépkiallítás még a téli időny alatt fentartatik, miért is alkalom nyílik a mult év június és július havában rendezett motorkezelői tanfolyamokat megismételni.

Minthogy első sorban a vidéki motortulajdonosoknak, kezelőknek, valamint leendő kezelőknek volna érdekében egy-egy ilyen 6 napig tartó díjtalan tanfolyam elvégzése, az érdekelteket felhívjuk, hogy ha iparvállalataikat motorüzemre szándékoznak berendezni, motort kezelnek vagy már kezeltek és a kikkel a tulajdonosok motorukat kezelteni kívánják, azokat lakhelyük megjelölésével összeíró s ezen jegyzéket kamaráinkkal mielőbb közölni sziveskedjék.

A keresk. m. kir. miniszter ur a jelentkezőknek s illetve azok közül a tanfolyam tényleges látogatóinak hajlandó a m. kir. államasutak s az általa kezelt helyi érdekű vasutak vonataira, lakhelyük-ről Budapestre és vissza utazásra a III-ik kocsiosztályban féláru menetjegyeket engedélyezni.

Marosvásárhely, 1904. január hó 19-én.

Tauszik Hugó,
kir. tanácsos elnök.

Szakács Péter,
titkár.

természetes tagléjtással egy rakás párnát dob halomra a padlóra és jelt ad neki, hogy a párnákra üljön.) Nem ide!

A fiatal ember: (hüledozva félre) Hisz itt összegyűrdök a nadrágon! No, nem bánom! (látszólag hanyag mozdulatokkal letelepdek, de körülbelül úgy néz ki, mint egy szabólegény.) Így!

A nagy művész: (reátámaszkodik, mint valami oszlopra, romboló kézzel hajába nyúl, mit sem törődve azzal, hogy egy hajművész két óra hosszat vesződött vele, míg szépen megfésülte; (eközben éneklő, szelid és vontatott hangon beszél.) Ah, ön előtt nem vagyok többé művész, le is teszem dicsfényemet, hogy egészen természetesnek mutassam magam (s ezzel belékapaszkodik, mintha hirtelen attól kezdene félni, hogy a fiatal ember elme-nekülhetne.) Mondja meg nekem, oh mondja, hogy szereti, ha természetes vagyok!

A fiatal ember: (elragadtatással.) Ah, igen!

A nagy művész: (maga felé fordítja a fiatal ember fejét, úgy, hogy majdnem kitekeri a nyakát.) Nézz meg! Engedd, hogy szemedben olvassam szíved szenvedélyét! Engedd...

A fiatal ember: (kinek iszonyuan fű a feje) Boesánat... Kellemetlen volna talán öre nézve, ha másképpen ülnék?

A nagy művész: (élénken.) No mozduljon! Így egy bájos csoportot alkotunk! (ho szabb ideig hallgat és egyre nagyobb buzgósággal kuszája össze a szegény ember haját, miközben szegénynek aarc mindig vörösebb lesz; egyszerre csak felriad önfeladtságából.) Mit csinálna, ha ön önt megcsálná?

A fiatal ember: (elbámulva) Hogyan? Ha ön engem... Teringettél! (kételkedve) Lehetséges ez?

A nagy művész: (zavarban) Hátha így van? Hátha én már...

A fiatal ember: (felugrik) Hogyan! Ön engem... Te engem... És ezt te nekem meg mered mondani? (magánkívül) De te még nem ismered! Nem tudod, hogy képes vagyok... (elérzékenyülve) De beszélj! Mondd, hogy nem igaz! Hogyan! Megcsálna? Engem, aki oly forrón szeretlek! Engem aki... (ismét dühösen) Azt mondom neked, hogy velem tréfát űz, különben azt mondom neked... (felkap egy székot és azt haragosan lóbálja a levegőben.)

A nagy művész: (aki a fiatal embert kíváncsian megfigyeli.) Bravó! Kitűnő! Imádom önt! Önnek tehetsége van!

A fiatal ember: (előlti a székot.) Mit mond?

A nagy művész: (elragadtatással.) Megvan, megvan!

A fiatal ember: (esodálkozva) Mi van meg?

A nagy művész: A hangsúlyozás, melyet korestem. Most megvan, már megvan! Ön kitűnően rávezetett a nyomára!

A fiatal ember: (fájdalmas hangon) Ah, én önnök... Tehát csak azért... ez a vallomás?

A nagy művész: Hogy gondolhattott ilyen? Én csak azt akartam látni, hogy ön, hogyan játszaná a jelenetet?

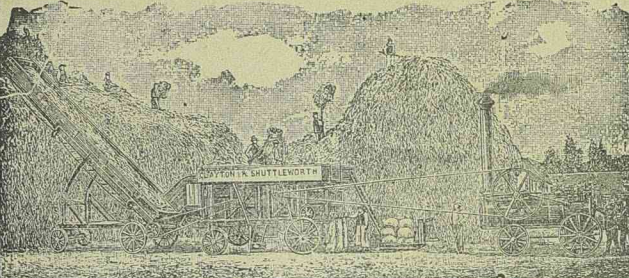
A fiatal ember: (megdöbbenve) A jelenetet?

A nagy művész: (bajoson) Hajlandó-e nekem most egy igen nagy szíveséget tenni? Igen? Játsszuk végig a jelenetet most mindjárt még egyszer, hogy el ne felejtsem!

Hirdetések.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgépek, lökerek-cseplők, tisztító-rosták, konkolozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalozók, konkolozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, zecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívá-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

(122. 15 - 18)

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint köz-
ségi előjáróságok részére úgy készpénzért, mint
részletfizetésre kapható

butor raktáromban

Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és
hálószoba berendezés, ruha- és éjszakai szekrény,
szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény,
továbbá: magas, félmagas, háttal és heverő divány,
garnitúra, matracz, fali és toaletti tükör, nád- és,
préselt ületű hajlitott szék, ablak earnis, stb. me-
lyeket olcsó árak mellett becsátok szíves rendel-
kezésre.

Tisztelettel:

Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

Hirdetések jutányos áron felvételnek
e lap kiadóhivatalában.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.
A székelyföld legdusabban fel-
szerelt nyomtatvány raktára.

IFJ. JANCÓSÓ MÓZES

Kézdivásárhelyt a „Jancsó”-féle gyógyszerár mellett.

gőzerőre berendezett könyv-
nyomdája, könyvkötészete, pa-
pir írószere, és könyvkereskedése

Ajánlom a nagyérdemű kö-
zönségnek a legujabb és leg-
divatosabb béli, eljegyzési és
esketési meghívókat, ér-
tesítéseket, névjegyeket,
továbbá mindennemű al-
kalmi és más nyomtat-
ványokat nagyon diszes
kiállításban. — Gyászko-
szoruk szallagaira felira-
tok fekete, arany és ezüst
nyomással vagy valódi
érezetűvel — melyek a
szallagról soha le nem hullnak
— olcsó áron eszközöltetnek.

Mindennemű szükségeltető köz-
ségi, közigazgatási, egyházi
és ügyvédi nyomtatványok
mind raktáron vannak. * * *

Butorraktáromban mindig állandóan raktáron tar-
tok szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezéseket,
vaságyakat, gyermekkoskákat, ablak earnisokat,
hajlitott és préselt ületű székeket, chiffono-
kat, mosdó-, éjjeli- és éjszakai szekrényeket, ebédlő és
heverő diványokat, matraczokat stb., stb., me-
lyek saját felügyeletem alatt házamnál ké-
szülnek, rendkívüli olcsó áron árusítok el.

Legszebb és legalkalmasabb
névnap- és alkalmi ajándékul
ajánlok arckép és levelezőlap
albumokat, emléktöny-
veket dus választék-
ban, remek kivitelben.

Bőrárakban nagy választék van
raktáron, u. m.: pénzszények,
dohány-, cigarettá-, szivar- és név-
jegy-tálcák. Fűsük, bajuszkefék.

Szemüvegek, cvikkerek, hegedű
hurok, óralánczok, olvasók, zseb-
tűkrök, zsebkések, borotvák stb.,
stb. nagy választékban kaphatók.

Ima- és énekkönyveket, úgy ka-
tholikusok mint reformátusok részére
nagy választékban tartok. Továbbá
mindennemű kép-, mese- és álmos-
könyvek, legujabbnépdalok nagy rak-
táron. Mindennemű tankönyvek, tan-
szerek és naptárak dus választékban.

Könyvkötészetemben mineen fajta
könyvek bekötését nagyon jutányos
áron eszközölöm s azokat kívánra
ellátatom érezsarkokkal, miáltal
azok tiszszerte tartósabbakká válnak.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.